

KOMMISJONSVEDTAK

2012/EØS/5/46

av 21. februar 2007

om å tillate harmonisert bruk av radiospektrum i Fellesskapet for utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi(*)*[meddelt under nummer K(2007) 522]*

(2007/131/EF)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsvedtak nr. 676/2002/EF av 7. mars 2002 om rammeregler for radiospektrumpolitikk i Det europeiske fellesskap (radiospektrumvedtaket)⁽¹⁾, særlig artikkel 4 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det europeiske råd har erkjent at utvikling av et inkluderende informasjonssamfunn basert på en utstrakt bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT) innenfor offentlige tjenester, SMB-er og husholdninger kan bidra vesentlig til vekst og sysselsetting⁽²⁾. I forbindelse med sitt i2010-initiativ framhever Kommisjonen IKT som en viktig drivkraft for konkurransevne, vekst og sysselsetting⁽³⁾.
- 2) Det er avgjørende for utbredelsen av IKT at det skapes et åpent og konkurransedyktig felles marked for utstyr til informasjonssamfunnet og medietjenester innenfor Fellesskapet. Fellesskapets rammeregler for elektroniske kommunikasjonstjenester og utstyr kan forbedre konkurransevnen og øke konkurransen innenfor IKT, blant annet ved at ny teknologi innføres på riktig tidspunkt.
- 3) Ultrabredbåndsteknologi gir som regel svært lav utstrålt effekt på en svært stor båndbredde, noe som kan åpne for en rekke anvendelser innenfor kommunikasjon, måling, lokalisering, medisin, overvåking og bildebehandling på mange områder av fellesskapspolitikken, herunder informasjonssamfunnet og det indre marked. Det er i

denne sammenheng viktig at vilkårene i regelverket er slik at økonomisk levedyktige markeder for bruk av ultrabredbåndsteknologi kan skapes etter hvert som kommersielle muligheter oppstår.

- 4) En harmonisering av reglene for bruk av radiospektrum i hele Fellesskapet vil lette en innføring og utnyttning i rett tid av anvendelser basert på ultrabredbåndsteknologi i Fellesskapet slik at det skapes et virkelig felles marked for de aktuelle anvendelsene, med de stordriftsfordelene og de fordelene for forbrukerne som dette medfører.
- 5) Til tross for at ultrabredbåndssignaler som regel er svært svake, er det en mulighet for skadelig interferens med eksisterende radiokommunikasjonstjenester, og denne må håndteres. Rammereglene for bruk av radiospektrum til ultrabredbåndsteknologi må derfor ta hensyn til retten til vern mot skadelig interferens (herunder tilgang til radiospektrum for radioastronomi, jordobservasjon via satellitt og romforskningsystemer) og veie de eksisterende tjenesters interesser mot det overordnede politiske målet om å skape gunstige vilkår for innføringen av nyskapende teknologi som kommer samfunnet til gode.
- 6) Bruken av spektrum omfattes av fellesskapsrettens krav til vern av menneskers helse, særlig europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/40/EF av 29. april 2004 om minstekrav til helse og sikkerhet med hensyn til eksponering av arbeidstakere for risikoer i forbindelse med fysiske agenser (elektromagnetiske felt)⁽⁴⁾ og rådsrekommendasjon 1999/519/EF av 12. juli 1999 om begrensning av eksponering av allmennheten for elektromagnetiske felt (0 Hz–300 GHz)⁽⁵⁾. Når det gjelder radioutstyr, sikres helsevernet ved at slikt utstyr oppfyller de vesentlige kravene i europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/5/EF av 9. mars 1999 om radioutstyr og teleterminalutstyr og gjensidig godkjenning av utstyrets samsvar (direktivet om radio- og teleterminalutstyr)⁽⁶⁾.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 55 av 23.2.2007, s. 33, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 162/2007 av 7. desember 2007 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 26, 8.5.2008, s. 23.

⁽¹⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ Konklusjon fra Det europeiske råds møte 7619/1/05 rev. 1 av 23.3.2005.

⁽³⁾ KOM(2005) 229.

⁽⁴⁾ EUT L 159 av 30.4.2004, s. 1, endret ved EUT L 184 av 24.5.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 199 av 30.7.1999, s. 59.

⁽⁶⁾ EFT L 91 av 7.4.1999, s. 10. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

- 7) I henhold til artikkel 4 nr. 2 i radiospektrumvedtaket har Kommissjonen gitt Den europeiske post- og telekonferanse (heretter kalt CEPT) tre mandater⁽¹⁾ til å utføre alt nødvendig arbeid for å identifisere de best egnede tekniske og driftsmessige kriteriene for en harmonisert innføring av ultrabredbåndsbaserte anvendelser i Fellesskapet.
- 8) Dette vedtak bygger på tekniske undersøkelser som CEPT har utført etter mandat fra Det europeiske fellesskap. Disse kompatibilitetsundersøkelsene bygger blant annet på den formodning at utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi, fortrinnsvis skal brukes innendørs, og at det slutter å sende innen ti sekunder dersom utstyret ikke mottar en bekreftelse fra en tilhørende mottaker på at signalet er mottatt. Videosignaler vil dessuten bli overført med svært effektiv koding.
- 9) Utendørs bruk av utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi, og som omfattes av dette vedtak, bør ikke omfatte bruk på et fast sted utendørs eller tilkople en fast utendørs antenne eller bruk i kjøretøyer. Mulig interferens forårsaket av slik bruk må undersøkes nærmere.
- 10) Utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi, og som omfattes av dette vedtak, omfattes av direktivet om radio- og teleterminalutstyr. Ultrabredbåndsutstyrs bruk av frekvensbånd til kommunikasjon i forbindelse med lufttrafikkstyring og sikkerhetskritiske tjenester om bord på skip, omfattes imidlertid ikke av direktivet om radio- og teleterminalutstyr, og enhver bruk av slikt utstyr i sikkerhetskritisk sammenheng bør fastsettes gjennom relevante regler for hver sektor.
- 11) Kommissjonen har i henhold til direktivet om radio- og teleterminalutstyr gitt de europeiske standardiseringsorganisasjonene mandat (M/329) til å utarbeide harmoniserte standarder for de ultrabredbåndsanvendelsene som skal godkjennes i henhold til direktivet, som innebærer en formodning om samsvar med direktivets krav.
- 12) ETSI er innenfor rammen av Kommissjonens mandat M/329 i ferd med å utvikle europeiske standarder som f.eks. den harmoniserte standarden EN 302 065 for
- ultrabredbåndsteknologi, der det tas hensyn til mulige samlede effekter, dersom slike effekter kan føre til skadelig interferens, og CEPTs kompatibilitetsundersøkelser. Harmoniserte standarder bør opprettholdes og utvikles kontinuerlig for å sikre vern av nye tjenester som det ennå ikke er tildelt frekvensbånd for.
- 13) Dersom en medlemsstat mener at utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi, og som omfattes av direktivet om radio- og teleterminalutstyr og de harmoniserte standardene som er vedtatt i henhold til direktivet, ikke oppfyller kravene i nevnte direktiv, kan det vedtas vernetiltak i samsvar med henholdsvis artikkel 9 og 5 i direktivet.
- 14) Radiospektrumbruk for utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi, og som omfattes av dette vedtak, skal tillates uten interferens og uten vern, og bør derfor omfattes av artikkel 5 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/20/EF av 7. mars 2002 om tillatelse for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester⁽²⁾.
- 15) Med tanke på den raske utviklingen innenfor radiospektrummiljøet og for å sikre at vilkårene i dette vedtak alltid er relevante, bør nasjonale myndigheter, der det er mulig, overvåke hvordan radiospektrum utnyttes av utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi, slik at dette vedtak kan følges opp aktivt. Ved en slik ny vurdering bør det tas hensyn til den teknologiske utvikling og endringene i markedssituasjonen, og det bør kontrolleres at de opprinnelige forutsetningene for driften av utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi i frekvensområdet som er angitt i dette vedtak, fortsatt er relevante.
- 16) For å sikre tilstrekkelig vern av eksisterende tjenester bør det ved dette vedtak fastsettes vilkår som anses tilstrekkelige til å verne tjenester som er i drift.
- 17) Egnede interferensreducerende teknikker (for eksempel detect-and-avoid og low-duty-cycle) som CEPT og ETSI har undersøkt og spesifisert innenfor de respektive mandatene fra Det europeiske fellesskap, bør innarbeides i de harmoniserte standardene i direktivet om radio- og teleterminalutstyr når de er stabile og det er bevist at de gir et vern som tilsvarende de sendenivåer som er fastsatt i dette vedtak.

⁽¹⁾ CEPTs mandat til å harmonisere bruken av radiospektrum for ultrabredbåndssystemer i Den europeiske union («mandat 1»). CEPTs mandat til å identifisere de nødvendige vilkårene for å harmonisere bruken av radiospektrum for ultrabredbåndssystemer i Den europeiske union («mandat 2»). CEPTs mandat til å identifisere vilkårene i forbindelse med en harmonisert innføring i Den europeiske union av radiospektrumanvendelser basert på ultrabredbåndsteknologi (UWB) («mandat 3»).

⁽²⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 21.

- 18) Vilkårene for frekvensbåndet 4,2–4,8 GHz for utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi uten egnede interferensreducerende teknikker, bør være tidsbegrenset og erstattes av strengere vilkår etter 31. desember 2010, ettersom det er forventet at denne typen utstyr på lengre sikt vil bruke bare frekvensbånd over 6 GHz.
- 19) Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra Radiospektrumkomiteen —

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

Formålet med dette vedtak er å tillate bruk av radiospektrum for utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi, og å harmonisere vilkårene for slik bruk i Fellesskapet.

Dette vedtak får anvendelse med forbehold for direktiv 1999/5/EF (direktivet om radio- og teleterminalutstyr) og for fellesskapsbestemmelser som tillater bruk av radiospektrum for bestemte typer utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi.

Artikkel 2

I dette vedtak menes med:

1. «utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi» utstyr som inneholder teknologi for radiokommunikasjon over kort avstand, enten som en integrert del eller som tilbehør, for tilsiktet generering og sending av radiofrekvensenergi som spres over et frekvensområde større enn 50 MHz, og som kan overlape flere frekvensbånd som er tildelt for radiokommunikasjonstjenester,
2. «uten interferens og uten vern» at det ikke må skapes skadelig interferens med radiokommunikasjonstjenester og at det ikke kan kreves vern av utstyret mot skadelig interferens fra radiokommunikasjonstjenester,
3. «innendørs» inne i bygninger eller på steder der skjermingen normalt vil gi den demping som er nødvendig for å verne radiokommunikasjonstjenester mot skadelig interferens,
4. «motorvogn» ethvert kjøretøy som definert i rådsdirektiv 70/156/EØF⁽¹⁾,

5. «jernbanekjøretøy» ethvert kjøretøy som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 91/2003⁽²⁾;
6. «EIRP» ekvivalent isotrop utstrålt effekt,
7. «gjennomsnittlig EIRP-tetthet» gjennomsnittlig effekt målt med en 1 MHz båndbreddeoppløsning, en effektverdimåler og en gjennomsnittstid på høyst 1 ms,
8. «toppverdi av EIRP-tetthet» toppverdien av overføringen målt i en båndbredde på 50 MHz sentrert rundt frekvensen der den høyeste gjennomsnittlige utstrålte effekten forekommer. Dersom denne toppverdien måles i en båndbredde på x MHz, skal verdien skaleres ned med en faktor på $20\log(50/x)$ dB,
9. «høyeste EIRP-tetthet» den høyeste signalstyrke som måles, uansett retning og frekvens, innenfor det fastsatte frekvensbåndet.

Artikkel 3

Medlemsstatene skal snarest mulig og senest seks måneder etter at dette vedtak trer i kraft, tillate bruk av radiospektrum, uten interferens og uten vern, for utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi, forutsatt at utstyret oppfyller vilkårene fastsatt i vedlegget til dette vedtak, og at det brukes enten innendørs eller, dersom det brukes utendørs, ikke er tilkopleet et fast anlegg, en fast infrastruktur, en fast utendørs antenne, en motorvogn eller et jernbanekjøretøy.

Artikkel 4

Medlemsstatene skal overvåke hvordan frekvensbåndene angitt i vedlegget brukes av utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi, særlig for å sørge for at alle vilkårene fastsatt i artikkel 3 fortsatt er relevante, og underrette Kommisjonen om resultatene slik at dette vedtak kan vurderes på nytt ved behov.

Artikkel 5

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 21. februar 2007.

For Kommisjonen

Viviane REDING

Medlem av Kommisjonen

⁽¹⁾ EFT L 42 av 23.2.1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 14 av 21.1.2003, s. 1.

VEDELEGG

1. Høyeste EIRP-tetthet i fravær av egnede interferensreducerende teknikker

Frekvensområde (GHz)	Høyeste gjennomsnittlige EIRP-tetthet (dBm/MHz)	Toppverdi for EIRP-tetthet (dBm/50 MHz)
Under 1,6	-90,0	-50,0
1,6–3,4	-85,0	-45,0
3,4–3,8	-85,0	-45,0
3,8–4,2	-70,0	-30,0
4,2–4,8	-41,3 <i>(t.o.m. 31. desember 2010)</i>	0,0 <i>(t.o.m. 31. desember 2010)</i>
	-70,0 <i>(etter 31. desember 2010)</i>	-30,0 <i>(etter 31. desember 2010)</i>
4,8–6,0	-70,0	-30,0
6,0–8,5	-41,3	0,0
8,5–10,6	-65,0	-25,0
Over 10,6	-85,0	-45,0

2. Egnede interferensreducerende teknikker

En høyeste gjennomsnittlig EIRP-tetthet på - 41,3 dBm/MHz tillates i frekvensbåndet 3,4–4,8 GHz, forutsatt at driftsperioden begrenses slik at den samlede varigheten av alle overførte signaler utgjør mindre enn 5 % av hvert sekund og mindre enn 0,5 % av hver time, og forutsatt at varigheten av hvert overførte signal er høyst fem millisekunder («low duty cycle»).

Utstyr som bruker ultrabredbåndsteknologi, kan også bruke radiospekteret med andre EIRP-grenser enn dem som er fastsatt i tabellen i nr. 1, forutsatt at andre egnede interferensreducerende teknikker enn dem som er fastsatt i første ledd, brukes med det resultat at utstyret oppnår minst like godt vern som med grenseverdiene i tabellen i nr. 1.